

Lgodbe o
premaganju
Strahu

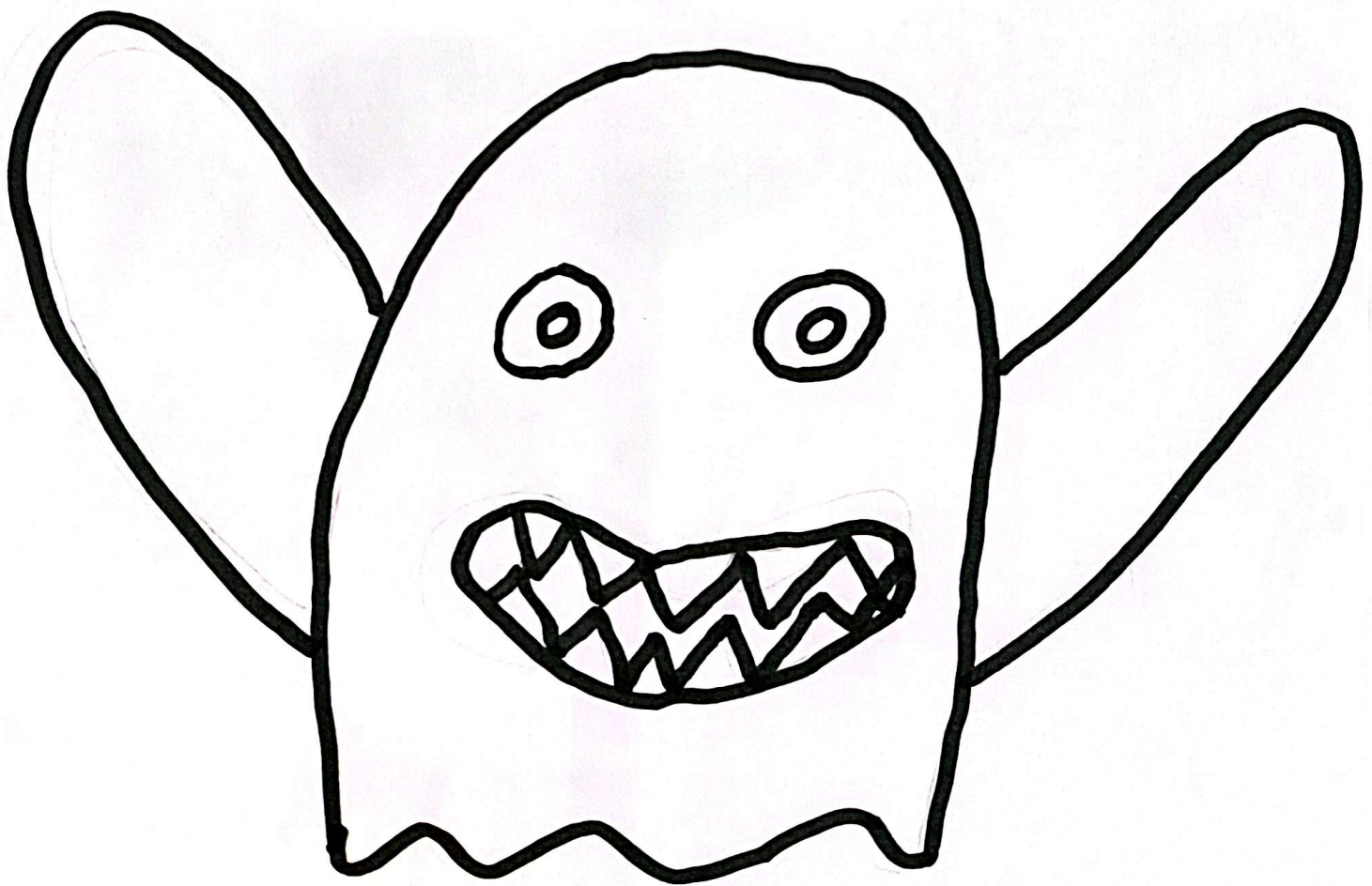
Bil je nedeljski večer, čas za spanje. Bilo me je strah teme, zato niti koraka nisem naredila v sobo. Nato si v glavi zamislim. Samo pojdi v sobo, tema te ne bo pojedla. Šla sem v sobo, nato me je prestrašila sestra. Zato se bojimo teme.

Nek večer sem gledala grozljivko, kresla sem se kot riba na ledi. Mama me je poklicala v kuhinjo, rekla sem, da sem tuda od strahu, da me grem niti koraka naprej. Potem mi je naročila, naj grem v predstol po brampice. Mama mi je povedala, da tema ni povsod, saj te ne poje in nič ti ne naredi. Zato sem se rekla ne bojim se teme, šla bom po brampice in to v temi.

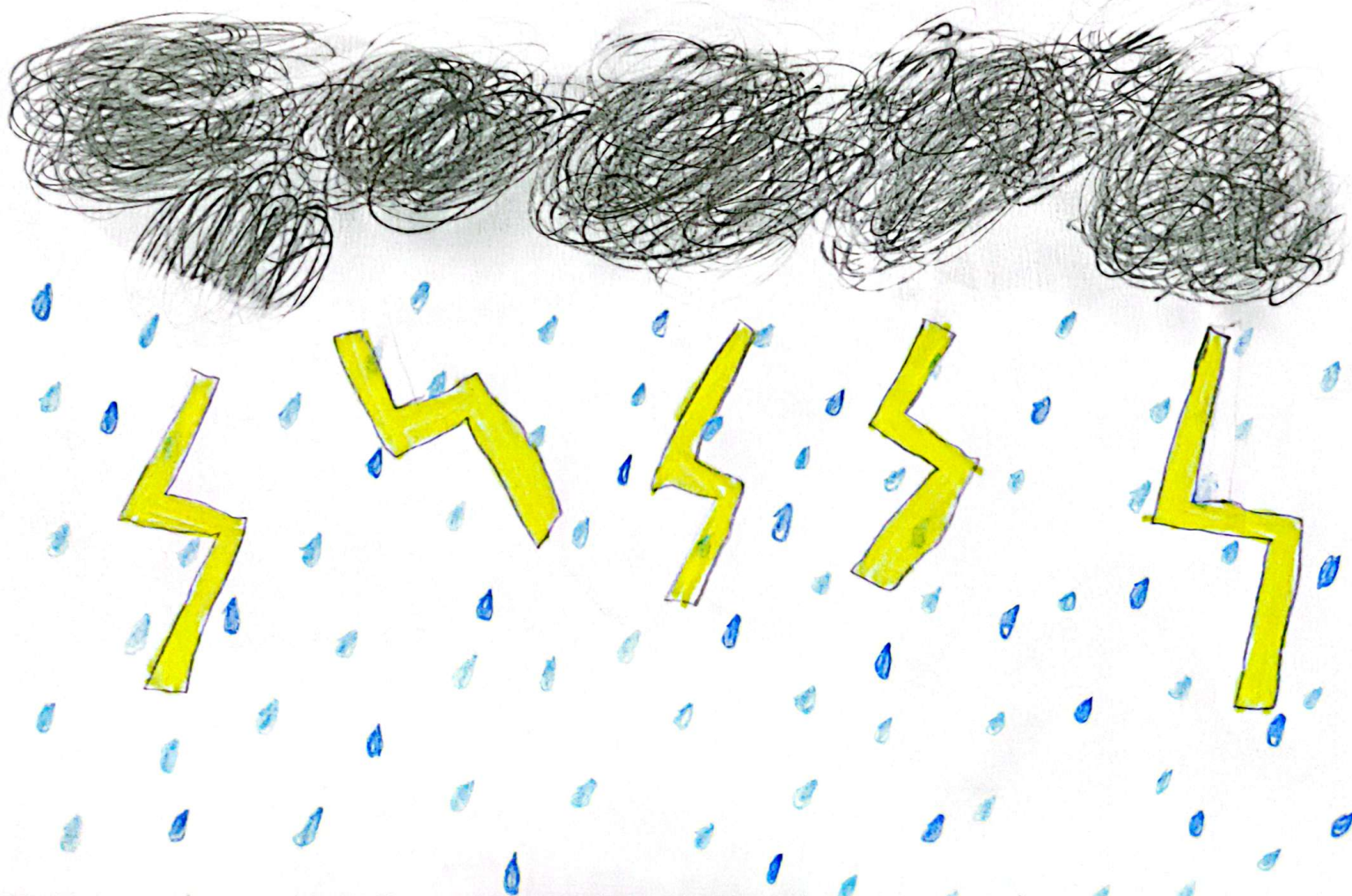
Pozitivni in pozitivni misli premagajo strah

Bila je nedelja radni dan počitnic. Jutri je sola, a me je
zelo strah teme. Ko se bom jutraj zbudila, bo rumaj tema.
Mene je pa zelo strah teme. Ne vem, kaj bi naredila,
kaj če bi vprašala mami. Rekla mi je, da se ne rabim
bati teme, ker ni duhov. Ampak mene je bilo še
veliko strah, če bi prišel iz teme duh. Čista sem
vprašat atija, kaj bi on naredil, če bi mogel jutraj iti
v temi na postajo. Rekel je, da on bi vzel lučko in
odšel. To sem tudi jaz jutraj naredila. Ljubla prežene
ves strah.

Bila je sreda popoldan med počitnicami.
Medtem je bila moja mama v hlevu in se je
začelo bliskati, gneti in mene, brata, sestričko
in bratranca je postalo zelo zelo strah. Takoj
smo se odšli prebrut in stekli do mame v
hlev. Rekla je: Zakaj ste tako pridnili sem?
Povedali smo, da nas je postalo zelo strah,
ko je začelo gneti. Potem smo se pogovarjali
in smo se vsi skupaj umirili. Ko smo
se umirili, je tudi nehalo gneti in bliskati.
Kato smo se vsi umirjeni odpravili nazaj v
hišo. V pogovorih smo pregnali strah.

Bil je nedeljski večer in mami mi je rekla naj grem v klet po hrompir,
da lahko naredi pecin hrompi. Učela sem v klet in ko sem vstopila ven, je bilo
temno. In bilo me je zelo strah. Učela sem počasi, postopoma v klet po hrompir.
Učela sem velike sence, strah je bil vedno večji, senca se mi je vedno bolj blizala.
Pogledala sem mojega dedijca. Rekla sem: *Kako si me prestrašil.* Potem
sua šla skupaj po hrompir. Skupaj je strah veliko manj.

